

ΠΟΙΗΜΑΤΙΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΜ

A.

Eσοικεν ὅντως πᾶς Αἰκέσωρ λαμπάδι·
φαίνει γὰρ ἄλλοις ἡδε πυρπολεμένη,
Οὗτος δὲ ἀκεσμοῖς δυσχερῶν νοσημάτων
βροτοῖς ἐπαρκῶν πίμπραται δυσθυμίᾳ.

Α'λλο.

Οὐδὲν δυσαχνής μᾶλλον Ιατροῖς πέλει
ἢ γῆς νοσέντων ἔσιν ὃν ἀκρασία,
δεινὸν μέγ' εν ῥώσει τε καὶ ἀρρώσιᾳ.
Ιατρὸς δὲ δρᾶ σὺν πόνῳ γὰρ καὶ χρόνῳ,
ἄφνω τόδε αὔτη ξὺν βλάβῃ κατασρέψι.

Α'λλο.

10 Δύζηνος ὅντως πᾶς τις Ιατρὸς πέλει·
ἥν γάρ τις εν κάμνεσι τὴν ῥῶσιν λάβῃ,
εκ αἰτιῶνται τέτον· ἥν τεναντίον,
τόνδε αἰτιῶνται σὺν φόγῳ καὶ ζημίᾳ.

Α'λλο.

Κακῶς ἀκέβειν εἴ τις ἐκ πλείσων θέλει,
Ιατρικὴν δῆπεδεν ἀσκείτω τέχνην·
καὶ γὰρ θάνατος τῶν νοσέντων, καὶν λάβῃ
τὴν ῥῶσιν· ἔτος ἐποτὲ ἀκφεύγει φόγος,
νῦν σῶσε ἀπαιτῶν, νῦν δὲλως φεύγων φόνος.

Α'λλο.

Οὐκ ἔσιν δτω δεινὸν Ιατροῖς μέγα,